

337.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 6 marca 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw
Wewnętrznych o przepisach sanitarnych dla za-
kładów fryzjerskich i golarskich.

Na podstawie zasadniczej ustawy sanitarnej
z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371)
oraz art. 24 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przed-
miocie zwalczania chorób zakaźnych i innych wystę-
pujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67, poz. 402)
zarządza się co następuje:

§ 1. Zakłady fryzjerskie i golarskie przed uzys-
kaniem zezwolenia na otwarcie winny być poddane
ogłędzinom sanitarnym dla stwierdzenia, czy odpo-
wiadają przepisom niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Zakłady fryzjerskie i golarskie mogą być
urządzone tylko w pomieszczeniach dostatecznie ob-
szernych, nie łączących się z mieszkaniem.

O ile w zakładach tych istnieje pracownia pe-
rurarska lub izba felczerska, to każda z nich winna
mieć pomieszczenie oddzielne.

§ 3. Pomieszczenia zakładów fryzjerskich i go-
larskich winny być utrzymywane w należytej czystości
i porządku.

Ściany winny być malowane na kolor jasny
farbą olejną lub klejową, lub też przynajmniej bie-
lone. W dolnej części do wysokości 1½ metra ścia-
ny winny być bezwarunkowo malowane farbą olejną,
względnie wyłożone kafłami. Malowanie ścian winno
być powtarzane w miarę potrzeby bielone zaś conaj-
mniej dwa razy do roku. Posadzki względnie pod-
łogi winny być szczelne, gładkie i często zmywane.

Zakłady winny być dostatecznie oświetlone
światłem dziennym (stosunek powierzchni okien do
powierzchni podłogi winien wynosić conajmniej 1/8),
mieć dostateczne przewietrzanie, należyte ogrzewa-
nie i być zaopatrzone w dostateczną ilość wody bie-
żącej, uznanej za dobrą i zabezpieczonej od zanie-
czyszczenia.

Sprzątanie gruntowne winno się odbywać rano
i wieczorem, po każdym zaś stryżeniu podłogi win-
ny być zamiatane na wilgotno.

Zabrania się nocować w tych lokalach, utrzymy-
wać w nich i wprowadzać do nich zwierząt do-
mowych, jak również upiększać te lokale za pomocą
zawieszania firanek, portjer, dywanów i t. p.

§ 4. Zakłady fryzjerskie i golarskie winny
mieć następujące urządzenia wewnętrzne:

- 1) umywalnie z wodą bieżącą,
- 2) naczynia i przyrządy do odkażania i wyja-
ławiania (kuwety, sterylizatory),
- 3) szafki zamykane na klucz do przechowywa-
nia instrumentów i innych narzędzi,

- 4) meble gładkie, niewyścielane, dające się
łatwo zmywać,
- 5) szafę dla ubrań pracowników i wieszadła dla
klijentów,
- 6) spluwaczki wodne w dostatecznej ilości,
- 7) skrzynie do brudnej bielizny szczelnie zamy-
kane, oraz również szczelnie zamykane skrzyn-
ki do śmieci i odpadków,
- 8) wycieraczki do obuwia,
- 9) czystą bieliznę w ilości w stosunku do jed-
nego pracownika zakładu conajmniej:
 - a) prześcieradeł trzy,
 - b) ręczników sześć,
 - c) serwetek dwanaście,
 - d) fartuchów lub kurtek białych z zapinanemi
krótkimi rękawami z zapięciem koło
szyi trzy.

Serwetki do pokrywania oparcia pod głowę i do
ochraniania szyi mogą być papierowe lub z ligniny.

§ 5. Wszystkie przedmioty, przyrządy i narzę-
dzia potrzebne w czynnościach fryzjerskich i golar-
skich winny być utrzymywane we wzorowej czystości.

Przed każdym użyciem instrumenty winny być
odkażone, a na żądanie klijenta w jego obecności.

Odkazanie instrumentów metalowych winno
trwać conajmniej pięć minut i może być wykonywane:

- 1) w specjalnych sterylizatorach,
- 2) przez wygotowanie w 2% roztworze sody,
- 3) przez zanurzenie w 70% spirytusie lub 5%
wodnym roztworze formaliny, karbolu lub
lyzolu.

Odkazanie instrumentów rogowych, gutaperko-
wych i szczotek wykonywa się w roztworach wod-
nych formaliny, karbolu lub lyzolu (5%).

Po użyciu instrumenty winny być dokładnie
oczyszczone.

§ 6. Przechowywanie wszelkich narzędzi w kie-
szeniach fartuchów lub kurtek, pozostawianie ich na
stołach, stołkach lub przed lustrami i t. p. jak rów-
nież używanie szczotki walcowej do włosów, puszk-
ków do pudru, gąbek i pendzli do namydlenia, jest
surowo wzbronione. Mydlic należy wacikiem, pu-
drować rozpylaczem lub wyjałowioną watą. Zdmu-
chiwanie ustami włosów z głowy oraz używanie roz-
pylaczy ustnych jest zakazane.

Wata, gaza, lignina, waciki i serwetki prze-
znaczone do obcierania instrumentów winny być prze-
chowywane w szklanych naczyniach zamkniętych
i używane za każdym razem nowe.

§ 7. Włosy przeznaczone do wyrobów winny
być przed użyciem należycie wymyte w benzynie,
wysuszone i następnie odkażone przez zanurzenie
conajmniej na godzinę w 10% wodnym roztworze
formaliny.

§ 8. Osoby dotknięte chorobą zakaźną, skór-
ną lub otwartą gruźlicą nie mogą być dopuszczone
do zajęć w zakładach fryzjerskich i golarskich.

Nie mogą również być dopuszczani do zajęć
pracownicy, w których mieszkaniu zdarzył się przy-
padek ostrej choroby zakaźnej, a to do czasu otrzy-
mania na to pozwolenia od lekarza urzędowego.

§ 9. Pracownicy zakładów fryzjerskich i golar-
skich winni być w czasie zajęć stale ubrani w czyste
białe fartuchy lub kurtki szczelnie zapięte na rękach
i szyi, mieć krótko obcięte i czysto utrzymane paz-
nogie, przed każdą czynnością winni myć dokładnie
ręce i używać przy czynnościach czystych przeście-
radel, ręczników i serwetek.

§ 10. Klientowi przysługuje prawo żądania,
aby przy czynnościach były używane jego własne
przyrządy i bielizna. Bezwarunkowo należy używać
wyłącznie przyrządów i bielizny klienta w przypadku,
kiedy jest on dotknięty widoczną chorobą skórą.

§ 11. W przypadku skaleczenia, miejsce ska-
leczone winno być obmyte z pomocą wyjalowionej
waty lub gazy siedemdziesięcioprocentowym spirytu-
sem i zajądynowane.

§ 12. W zakładach fryzjerskich i golarskich
winny być umieszczone następujące napisy:

- 1) „niewolno wprowadzać psów”,
- 2) „niewolno pluć na podłogę”,
- 3) „uprasza się wycierać obuwie”.

§ 13. Istniejące zakłady fryzjerskie i golarskie
winny być poddane oględzinom sanitarnym i nie od-
powiadające przepisom niniejszego rozporządzenia
winny być doprowadzone do stanu należytego w ter-
minie wyznaczonym przez właściwe władze. Zakła-
dy, które nie będą doprowadzone do stanu wyma-
ganego rozporządzeniem, ulegną zamknięciu aż do
czasu uporządkowania. W drodze wyjątku może
władza administracyjna II instancji zezwolić na dal-
sze istnienie zakładu posiadającego drobne usterki,
o ile zakład ten na ogół odpowiada wymaganiom
niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze winno być
umieszczone w każdym zakładzie fryzjerskim na
miejscu dostępnym i widocznym.

§ 15. Winni przekroczenia przepisów niniej-
szego rozporządzenia będą karani, o ile czyn kary-
godny nie podlega karze surowszej w myśl istnieją-
cych ustaw, w drodze administracyjnej na podstawie
art. 25 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmio-
cie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chor-
bów występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67,
poz. 402).

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w ży-
cie z dniem ogłoszenia i obowiązuje w ciągu 2 lat
na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego.

Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego:

Chodźko

Minister Spraw Wewnętrznych:

Kamieński

338.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 30 marca 1922 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej
wąskotorowych kolei państwowych oraz pry-
watnych, znajdujących się w zarządzie państwo-
wym, położonych w obrębie dykcji kolei pań-
stwowych w Warszawie, Radomiu i Wilnie.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tym-
czasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa
wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i to-
warów, oraz ustalania taryf przewozowych na kole-
jach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) i w po-
rozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu
i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na wąskotorowych kolejach państwowych
i prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwo-
wym, położonych w obrębie dykcji kolei państwo-
wych w Warszawie, Radomiu i Wilnie podwyższa się
opłaty za przewóz osób o 100⁰/₀, t. j.

do 20 mk. w klasie III od osoby i kilometra i
" 30 " " II " " "

§ 2. Za przewóz bagażu i przesyłek nadzw-
yczajnych ustanawia się następujące podwyższone
o 50⁰/₀ opłaty od każdych 10 klm.:

- a) za bagaż—od każdej sztuki wagi do 50 kg.—
90 mk., wagi zaś ponad 50 do 100 kg. —
180 mk. i
- b) za przesyłki nadzwyczajne—od każdej sztuki
wagi do 50 kg. — 180 mk., wagi zaś ponad
50 do 100 kg. — 360 mk.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie
z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia
10 kwietnia 1922 r. Jednocześnie tracą moc obo-
wiązuącą wydane w tym przedmiocie rozporządze-
nia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 21 września
1921 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 576 i 577), z dnia
18 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 93, poz. 690),
z dnia 20 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108,
poz. 792) i z dnia 22 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P.
№ 12, poz. 115).

Minister Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *Michalski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

339.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 29 maja 1922 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej
na linjach Towarzystwa akcyjnego warszawskich
dróg żelaznych dojazdowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o prze-
kazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania
przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz